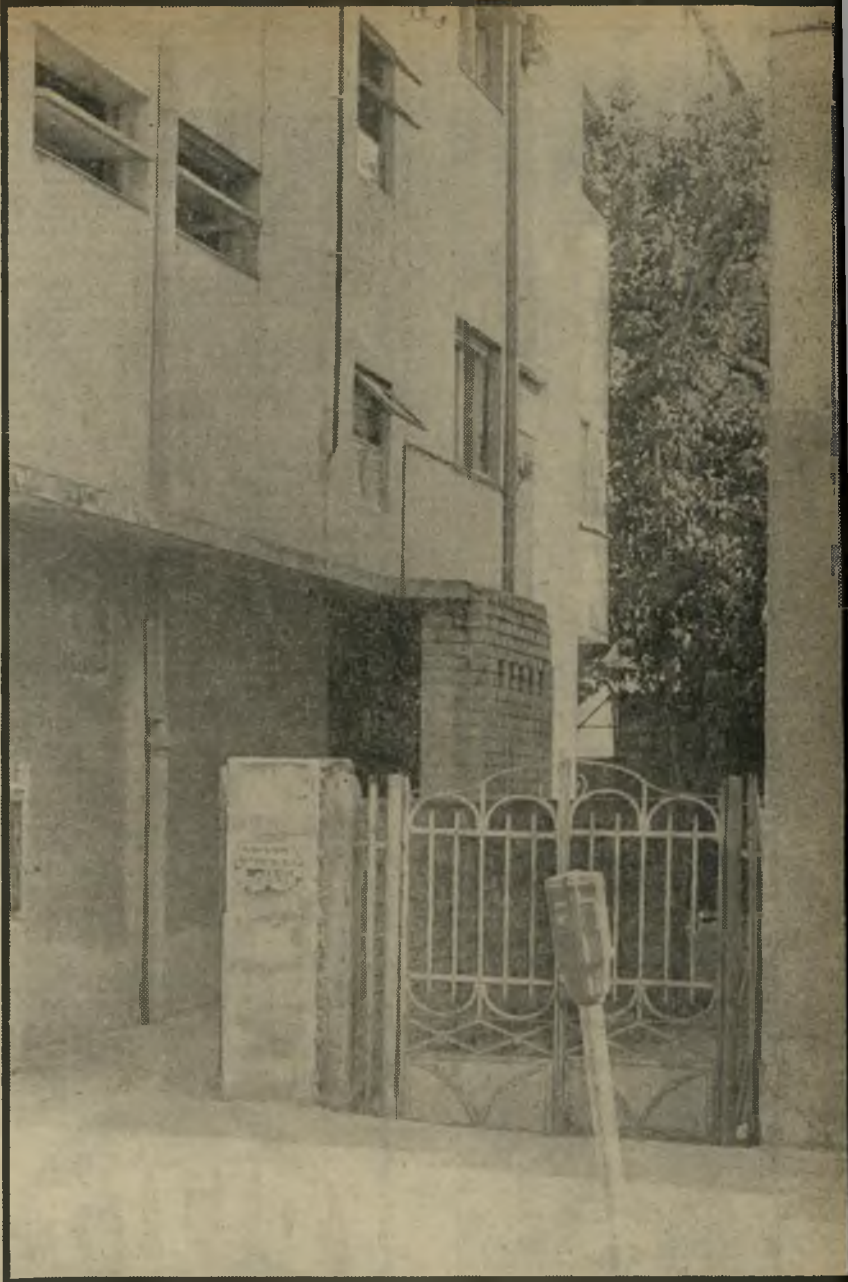

**„על כל גבעה רמה ותחת כל עץ רענן!“
 התלונן הנביא. אילו חזר היום לתל־אביב
 היה זועק: „ליד כל בית, בחוף כל
 חצר, בראש חוצות ובכיכרות העיר!“**

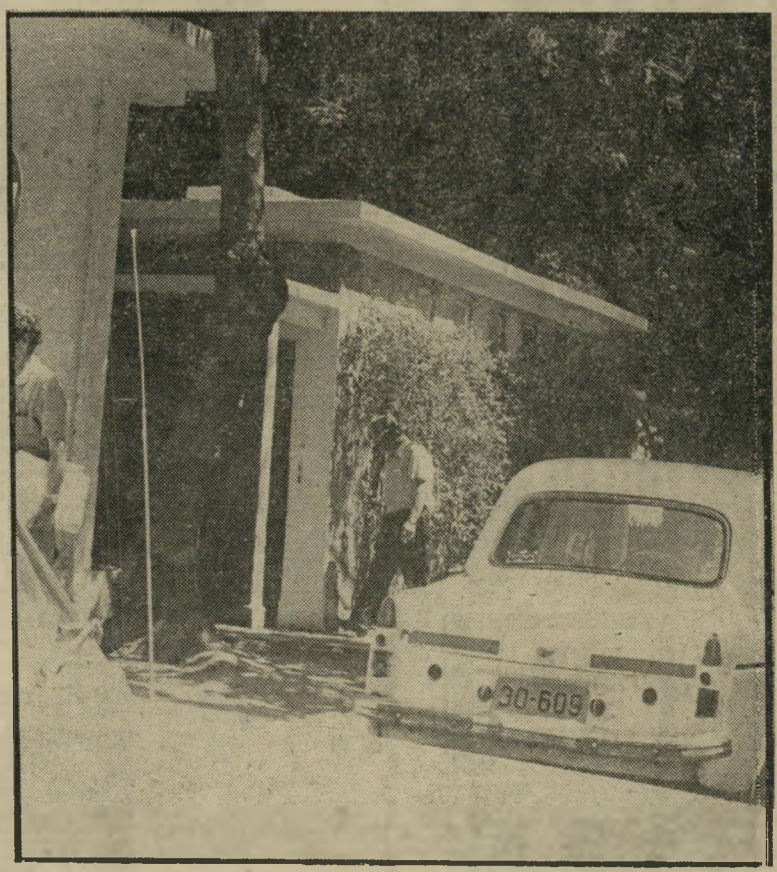
זה השער אחת הכניסות הפומולריות ביותר על הפרוצות, בין הבתים 4 ו־6 ברחוב לבונטין, ליד כיכר המושבות. מכניסה זו, נכנסות הפרוצות לחצר, עושות את עסקיהן בפומבי. תלונות דיירי הסביבה — לא תועלו.

שלב א' התמונות בעמוד זה צולמו לאור היום, מתוך כניסה לאחד הבתים ברחוב לבונטין: הלקוח כורע לעבר פרוצה השוכבת על הקרקע.

מישגל הלקוח והפרוצה במישגל, על ריצפת החצר הרחבה שאינה מוסתרת כלל מהמידרכה. הפס השחור על ירכה של הפרוצה — שולי מכנסי השורטס שלה, אותם אין היא טורחת להסיר מעליה, אלא רק להפשילם.

מקום הפיתוי: הגן הציבורי הזעיר שבקרו הרחובות לבונטין וצ'לנוב משמש נקודת גיוס לקוחות חגיבה על הפרוצות. הן אורבות שם לגברים הנכנסים לבית־השימוש הציבורי במקום, מציעות להם שירותיהן.

כל זה, מתרחש כיום בתל־אביב. בא־זרייה המרכזיים של תל־אביב הישנה, ב־סביבות התחנה־המרכזית וכיכר־המושבות, הומות פרוצות וסרסוריהן — הפועלים ב־יום. בלילה, אורחים אלה שוממים מ־אדם. ביום, הסביבה היא מיכרה זהב. מי שלא מרוצה כליכך ממכרה הוהב הזה, הם דיירי הסביבה. התעשייה החדשה שפרחה בשכנותם אינה מוסיפה גוון יפה במיוחד לחייהם. אלא שכל נסיונותיהם להסל את הגגע הזה עלו בתוהו. סניור

סרסורים פונים לעוברים ושבים. באמצע היום, בלב העיר, מציעים להם את סחורתם. פרוצות עומדות על חמדרכה, ברחוב מרכזי סואן, מציגות את עצמן. כאשר הן תופסות לקוח, הן נכנסות איתן לחצר סמוכה, שוכבות איתן שם — לעיני כל העוברים בחצר, וכל דיירי ה־בתים שמסביב. הנקרים להביט מבעד חלונותיהם. לפעמים, הן אינן מרחיקות לכת עד כדי כך, משלימות את העיסקה בחדר מדרגות — כשכל עובר ושב ב־רחוב יכול לראותן.